

Sijtä

Sirmuifesta ja surkiasta
maanjäriftyreftä,

LISABONIN

Suurefa Väicäcäpungifa Portuga-
lin Waldacunnafa:

Tofa,

Maanjäriftyren / wallian / ja woden
cautta, Nijn äkiftä cäpungi buctuis, että
cuudenes ofas herkee, müurit ja tornit maahan
langeift, ja wiiffi kymmendä tubatta Jh-
miftä, fangen surkiasti cuotetettin re. Wijn-
meis Pohäli mieften päiwänä eli 1. p.

Marras euufa 1755.

Onnä muitten

Ulian merkein canfa /

Quin famolna aieoina tapahduif monefa Wal-
dacunnafa re.

Sen fyndifen mailman waroituxert, ja he-
rätyren ulds kehwiureert, eöcon pandu, ja eadära-
fa Wirrefä präntiin auneftin. Wnomma 1756.

Pfaln. 46: p. 9.

Tuleat ja eazocat S:Ernan tecoja, joca
maan päällä fenealkaifet häwituxet teft.

ABRAHAM ACHRENIUS,

Tucufa, WändäTTY Direct. ja Cuningallifen
Rijon Wrautsajaldä, JACOB MERCKELLIDÄ.

Ensimmäinen Virsi.

Lisabonin hävityksestä ja muista
ajan merkeistä:

W. c. Ach surutoin, coscas synnistä ic.

v. 1.

Suomen maa, ja coeo Suomen
Saari, Nyt ota armon ajast wi-
su waari: Sill säästet olet Duo-
miost hirmuifest; Tuin Lisabonis
naitin maan powest.

2. Maan järistyksel, kuin siel oli alean
Nijn wainominen löysi cowan palean; Sill
saman päivän, kuin ne Duomitan, Jote
uscon tähden siel ain wainotan;

3. Nijn heräis Herra Duomiowitten tus-
call, Maa järis, wapis, ettei wartiat uscall
Nijt uscon fangei enä pidättä, Waan pake-
ne, cose pelwon idättä.

4. Siel muurit caatu, tornit alas lange:
Eai wihan myrsky, surkeus suur sängen,
Wijs kymmend tuhat ihmist hucutta,
Ja terwen kiwirounioin meutta.

5. Ah surkia meno! sill se myös wiel caa-
tu, Tuin pakene, ja aiwan pian maatu;
Cum muurit päälle lange paetes, Cuolemans
wastan riendä culjetes.

6. Ei ylhäisi ei alhaisi tääl säästet, Ei
teifest waldacunnast huowi päästet; Sil
Spaniast

Spaniast yx suuri waldamies, Täs hucku
canh ja waiyu samas työs.

7. Waick pakene, nijn lohco muurist caa-
tu, Ennen kuin ulos pääsi: wielä maatu
Abdixen henge hänen huonestans, Niinoa
poica pääsi cohdaftans.

8. Nyt Spanial myös näko cowast käy-
nen; Sill he myös wainomisist owat täys-
nen; Ja Paawin uscon pääl nijn seisowat,
Ett monda onnettomat saattawat.

9. Waan Lisabonis, josta puhe käri,
Maa, tuli, wesi, onnettomat käri: Mailina
maca suruttomudes, Waick Herran wois-
ma pauha maan poides.

10. Jong maa wiel säästä, nijn sen
tuli poltta, Jong tuli jättä, löyttän al-
doin alta: Nijn caicki luodut täsä teke-
wät, Juur Herran tahdon, custos
wäkewät.

11. Cuningas suur, paetes cuiteng pääsi,
Waick linna järäs: Sill täs Herran jässi,
Mutamil paon hengen warasta, Jote mo-
nis puutteis cuiteng sairasta.

12. Nel colmatt kymimend herke ruat ol-
lan, Siel fältin lakudel: muat euollan:
Wan täsä paos, wielä säästetään, Ne kuin
nyt hengis ulospäästetään.

13. Cuningas tosin oli toises Linnas, Ei
Lisabonis, abdisturen rinnas: Muut järäs-
työs myös siellä käsitti, Ja pakeneman pel-
wost häkytti.

14. Täs Lisabonis huckui isät, äitit, Mie-
set ja wainot, nuoret pojat, neiset, Ja
wähät

wähät lapset wielä juopusans, Ynn' imez
wäisten vienden lasten canß.

15. Cuin arwat taitan, tuhanitten kesset,
Cuolema joutu myöskin monel lessel, Imet-
täwäisill, raseaill waimoil canß, Nyht yhdes
waaras heidän ollesans.

16. Ei isä, äiti taitan lastans autta, Waan
elämänä menit yhten hautan; Sill aiwan
äkist caupurg eukistui, Caiet wahwat muu-
rit murseax murendui.

17. Täs hukku cullat, hopyat, pärhyt callit,
Ja hengen elo: Sill ei täsä sallit, Otta-
maan enä mitän huonestans, Waan pacoon
mennyt juoseon cohdaftans.

18. Jos niin cuin alast, eli alamaises Eli
myös waattes ynnä ylimmäises, Cuin järvi-
stys täs cugin cohta waan, Sijn täyty
viendä jongun turwan taan.

19. Ei hengen elo muistet, ei myös muu-
ta, Sill järivistys täs pakenemaan huuta;
Jo paljan hengen luke salihij, Cuin ennen
luultin aiwan riekahij.

20. Niin Jerusalem miunen häwitettin,
Cose Herran armo cauwain heit on esin:
Niin Duomio tule wiimein hirmuusest, Cuin
syndi caswa cauwain ilkiäst.

21. Täs tunnustawat: että sijtä ajast,
Cuin Jerusal'min häwitettin majast Caiet
ihmiset: ei suuremb' surkeut, Ol' nähty
wiel: o coston angarutt!

22. Cuoleman hetki näky caikil edes, Wijs
meinen waara, Sielul ruumil kädessä: He
sanowat: o armahd Jumala Nyht Sies-
luan: niin Duomio hirmutta.

23. Dimittäin, ne cuin paos jäskin jää-
wät, Ja wielä hengens saalihiri wiewät;
Sill cuollon pelco wiel on edesä, Ja ais
wan suur hämmästys kädessä.

24. Niin jälken jäänet tämän ylös otta,
Sen caickiwa'dian kädessä: sano totta; Sill
hänen Duomions näisä täytetän, Ja muille
esimerkiv näytetän.

25. Englandin aluret cuin olit siellä,
Ja omat myös, ajettin suur maan päälle,
Niin meren allot täsä pauhawat, Ja mon-
da rakennust eukistawat,

26. Niin meri cuohui ylös syroydestäns,
Ett maalle syöri aldons ytimestäns, Ja caup-
pamiesten calut hucutti, Ja Magazinie
caicki upotti.

27. Ne cuin sitt palais paost, tänne tu-
lit Caupungin rounioill; surkian äänen cuu-
lit, Cuin muurein all puol cuollet walitit;
Ei autta taitan, ne cuin cuuidelit.

28. Voi ihmiöl cuin Herran Duomis-
son lange! Se costs on sitt hirmuttawa
sangen: Jote Herran woima maahan ta-
sbitta, Cuca sen taita enä corjata?

29. Täs esimercki coco Christicunnall On
sillen näytet monelle maacunnall, Sit e-
nämmin cuin sama järistys, Tai monis pais-
eois tundui wäristys.

30. Enst Portugalin ecco waldacunnas;
Sant Ybes täsä hucui myös maacunnas,
Jong meren wesi ynnä upotti, Cese järisty-
res allot cuohutti.

31. Coimbra suur myös caupung Portu-

galis, On liki niincuin Lisabon yr-saalis
Maan järistyret: Braga wielä sitt, On sa-
mast waiwast paljon kårsmyt.

32. Jo, jo nyt euullan, niist cuin me-
nit tähteil Wiel Lisabonin niincuin omill
lähteil Jäll asumaan, ne owat huckunet,
Caupungin tähtet myöskin eufisset.

33. Ah surkeut ne jäänet walkian waaras
Myös owat kyläs, costo mones haaras,
Eäs ikens sängen surkiast lewittä, Ja talot,
tähtit, eopit häwittä.

34. Eäs uusi Herrra Spaniast jäll mi-
sta Siel eusa lautahuoneis pitä wiisti, caicf
liki caluns; cosea waldannes Siel järisty-
sten on nyt ytimes.

35. Algarbias wäähäises myös maacunnas,
Wiel Portugalin omas waldacunnas, On
jdristyres monda tuhatta Ihmisist huckun:
euollo surkia!

36. Englandin alus cuin wie elatusta Nyt
Lisabonijn, merel wapistusta Myös joutu-
tiel niijn wahwast tundemaan, Ettei com-
pafi auta lijkumaan.

37. Sitt Spanias on eowat järistyret,
Pääcaupungis ja mual wäristyret: Sen Cu-
ringas myös pelwost pakene, Ja nyt pää-
caupungihins turwanne.

38. Escorialist Madritihin riendä, Ja
mäki kyläst eki lakia niendä; Waan ho-
win hämmästyrest cauhiaist, Seisakta tel-
doin, toiseen aamun ast.

39. Madritis Papit altariida juore, Cose?
Kireko täris, halke, maahan syöre, Nyt
kiriwä

Enwiristin ylhäid pudotta, Ja cari lasta
murscau murenda.

40. Caicē rakenevat, sillä huonet häälly,
Pääcaupungis, waicē wäki wielä säälly:
Jos lasten pääl täs Duomis aljetan, Nijn
uhcaupel muut pelastetan.

41. Ah mikä juoru, paco, näisä euullan,
Cuing' suures hämmästyres yhten tullan!
O Herran woima cuin näin peljättä, Waicē
suurist waatoist usiat selittä.

42. Säästetyt täs nyt jo myös cunnian
anda, Jumalal, toisel aamul: ubri canda
Kiitores, weisain kircos wirsi se, O Jumal
sinua me kiitämme;

43. Ett säästetyt wiel tulit cowist wai
woist, Maan järistyren hirmuisemmist ai
moist, Cuningan Käskyst tämä rapahdui,
Nijn Herran pelco täsä mielistyi.

44. Viel samas waldacunnas, järistyres,
Sewillan caupung lijkui wäristyres, Ja
caickein callin Duomis Kircko wiel, Cum
parhay löyttin, myöskin täris siel;

45. Nijn liicutettin tuimil pudisturill, Ett
torni repeis anki halkemurill, Ja kirccon käy
minen siin lyhettin, Yr toinen kircko myös
siel suljettin.

46. Huoneita caatuis, cahderan myös
henge, Täs ynnä hukkuis: muutamihin
tynget Rauwennein huonein alle cannettin,
Ja usiat cadut kijnä suljettin.

47. Yr caupung Cadix tunde järistyren,
Ja huonein woimallisen liicuturen, Caicē
fei

seinät wapisewat murckinens, Jhniset cake-
lewat etehens.

48. Ei tiedä, luule pyöryttävän päättä,
Yr toisen päälle cakele: eik tietä, Ett iso
waara edesseiso sijn, Sentähden huoneit lij-
cuttapi niin.

49. Sitt meri paisui aiwan yldä kyllä,
Canyngin muurist murssi sata sylvä; Cax
toista kymmend henge uppoi siel, Ja
Kirkot asuttomix halke wiel.

50. Ja, suuremb' waara nähtin muusa
paicas, Cuin peniculman toen meri aucais,
Ja caicki huonet poijes wirta wei, Sijit
sata henge meren aldoin jäi.

51. Täs seisahd' nyt, ja eahel cuinga suos-
stu Täs tuli, maa, ja wesi cosca ruostu,
Mailma synnis, costor hirmuiser; Ja Duo-
mion merckei muista wijmeiser.

52. Maan järjitys on itse Duomion
mercki (*) Mut siinä wiel on aica enämb
tärcki; Ett meren allot pauha tuuleta, Cu-
ca sill muodot uscai pauhina.

53. Kong Wapahtaja JEsus ilmoitapi,
Cosca Duomion merckei mones selittäpi;
Meri ja allot pita pauhaman Ja tait-
wan woimat liicutettaman. (**)

54. Joo ei nyt usco cosca näitä cuulu,
Ee seura, oman lihans turhaa luvwo: O
JEsu anna merckei tunnosa, Ett sinun
cansas izens walmista.

55. Jos ajan merkeist tahdot otta waa-
ri Jumalan Sanas: Herran armon caari
Sull

(*) Matth. 24: 7. (***) Luc. 21: 25, 26.

Sull coitta, filloin usco kjuhsta, Ets woi-
sit waiwoist Sielus pelasta.

56. Sill cansan abdistus cans wiela riens-
da, Cui Herrra mustay auringon myds
käända: Ets päiwää tied: tänkpan wal-
mista, Suominen päiwä tohti cauhista.

57. Sill sentän on Christieund lieutettu,
Nijn mones paicas ynnä järissety; Ett cu-
kin mahdais merkit hawaita Ja pa-
rannureen tietäns ojenda.

58. Tai järistys Libetis ja Ditmarsis
Ja muisa paicwis meren, wirtain warsis,
Sollstenis ja Templinis ynnä cans, On
nähty wessis heidän cuohuisans.

59. Niineuin se merki oli wiel Mailandis,
Allusten waaray merel myds Hollandis,
Merel ja maal tai mercki hirmutta, Sill
meri pauha ilman tuuleta.

60. Saran maan wirrois lijkui wesi kää-
sti, Weseis, Elbes erinomaisesti, Englan-
din hamineisa lijkui myds, Portsmutis
pmbi wesi samas tyds.

61. Sardinias wiel saman päiwän luodos,
Ja Corsicas, on meri oudos muodos Myds
cuohunet: ja wirrat passunet; Cuing mones
maas on wesi lieutet.

62. Yhderän päiwää jälken puhä miesten
Wiel monet paicat ulcomaalla piestän,
Maan järistyyrel: en woi nijmittä Niijn usi-
oi paicoi, cuin siel järise.

63. Schaffhausen, Bern, ja Basel tä-
män tunde, Mond muuta paicfa: älä siis

nijn undun Oll syndinen, cuin näitä tapah-
tu: Eas Herran käsi caickijn ulottu.

64. Näis huonet muutamats on turmel-
dunet; Ja muutamats myöds wedet lijcahtu-
net, Ja monda kylää on wiel weden all,
Po wirran luon, cuiu nosir' on corkial.

65. Siel ainoastans yhdes huones hucfu
Nel toista kymmend henge weten nucku:
Eiks syndinen näe aiwoi hirmuifi, Eudis-
sten syudein tähden costawij?

66. Wiel Ruomin caupung, cu'a Pawi
istu, On merkit' myöds nutt Herran tulen
listan Samasa cuusa: walkia maahan lyö
Laiwast ja polta, waick on pimiä yö.

67. Uekoisen tuli tämän täsä teke, Niin
hiljain syrjyl, waick ei hucut wäke: O kars-
siväinen suuri Jumala, Cuin porton äitin
ensist waroitta. (*)

68. Sill waicka cahdes paicas tuli sytty,
Yr kloster cuiteng wahingohon kytty. Yr
toinen howi wielä säästetän, Ja wähal
wahingolla päästetän.

69. Islandis on myöds maalla taloi
hucfun, Jo syrjyl ennen waick ei ihmist nuc-
kun: Nijn Christicunda on jo lijcutet, Ja
Herran uheaurel hirmuitet.

70. Wiel wijmein edes mennes Sammis-
cuusa, Ferraras ja Italiaisten maasa, Maan-
järistys nijn wahwast pudisti Ett kellot kläps-
pämähän lijcutti.

71. Se yöllä tarahet, wäki hämmästuyi,
Ja ulos Caupungista riendänepi. Frankris-
tis

(*) Ilmest. Kirjan 17: 5.

lis on myös wuoret eukisteld', Waipunet
alas niincuin maan tafall'.

72. Eose Hollandis on pasto päiwi pi-
dett, Maan järistyrist jong täs peleo idätt;
Nijn saman amun järistyrestä, Wand' paic-
ka sijei wäristyrestä.

73. Ja yhdes paicas niin ett wäki rien-
si Ja huoneist ulos, muutumat myös hien-
si, Ettei se silloin paljon tundunut, Cui-
tengin monis paicois liickunut.

74. Täs Spanion myös Herra jäll
Hollandis, Sen wäkewämmän järistyren
wandes On asumas, ja paet täyty niin
Ett eukistuwon pelkäis huonet siin.

* * * * *

75. Jo ulcon Christicunnast myös on
cuultu: Algerin caupung, cuin on wah-
way luultu, Nijn saman päiwän on myös
järistet, Suur osa huckun, costo julistet.

76. Ett ryöwämifest elatusta laina Ja
Christin-fangit orjay alaspaina: Nijn sal-
wa HErran rauta wiha myös, Cui' paica-
nat on yimenden työs.

77. Pacanain Caupungit täs surkiast
lange (*) Fetz ja Marocco, Tetuan ja
Tanger, Salee, Miqvenetz: Maa myös
aukeni Ja monda tuhat' nieli ihmisi.

78. Ei cuiteng caieki yhtäläifest caatun
Sill' erittäisin sanomat on saatun: Fets
enin osa huckui, musersi, Coml' tuhat ih-
mist rouniois löyttäwi.

79. Marocco myös suremman osan mi-
stais, Maan tapetuist ei ol wiel wißt lista:

(*) Ilmest. Kirj. 16: 19.

Cahz

Cahdexan peniculin' sielä Arabit, Maan au-
kemisest hukuit vielä stt'.

80. Hy fästingit myös eatois, josa oli,
Wijs tubat sota miest euin stellä euoli,
Tuus tubat vuttäri myös ymbärins, Jote'
sijnä vlit lyönet seivihins.

81. Se suur Miqvenetz erittäisin aivan
On caieki hukun, järistyksen vaimon, Veli'
tubat hukui Morianilaist, Cahdexan tu-
bat ynnä Judalaist.

82. Wijs toista kymmend sataa sota
wäke myös yhdes aukemisest euollons näke.
Eay vuorta myös on keskeld halennut Ja
palsor-wettä sijtä euohunut.

83. Näis paicacunnis järistyset euillan,
Ja maan aloiset jyrinat, joist tullan Viel
aina hämmästyin, asumat Las pelmos elä
ilman lackamat.

84. Viel luotoi on euin ei nyt enä löyt-
tä, (*) Jos hukuit jo, niin se caiek kyllä näyt-
tä, Et nämät merkit lopun ilmoitta, Cuin
hukunises eohä maailmaa.

* * * * *

85. Mut aivan eaurvas minä olen eul-
ken, Ja liki merkit vielä uios sulken: Ei
ole Ruohin maa myös merkitä, Et Herra
päivääns ei nyt viijwytä.

86. Sill Ruohin maas jo vedet saman
päivän Rin mones paicas nähtin ylös käy-
wän: Ja'unin tykö, Wenersborisa Ja
Ulingsäsin tykö voimasa.

87. Viel Turun joes tunnustäht' on
nähty; Waiek Herra säästän on wiel tänä
(*) Ilmest. Kirj. 16: 20. ehton:

ebton: Ah Sielu, Sielu tuiteng carwah:
da, ja sano myös: O Jumal armahda!

88. Tee parannus, Jesuxen tygö riennä,
Eul dikial tiel, cuin aututehen wiene; M'
wiinwyttel; sill loppu lähene, Maan järj-
stysten merkit enäne.

89. Jos Jumala on sinun wielä säästän,
Ja ulcomaat myös asuwtas päästän, Et-
tei stel yhtän heistä hukunet, Cuin Ruos-
hin maast sinu olit joutunet.

90. Niin ajattel: ei tämä ilman syötä
Oll' tapahdun; sill H^Erra ensin pyytä, Niin
costa cuin on poritvo holhonet, Ja uscon-
tähden monda polhanet.

91. Sentähden H^Erra wiel uytte muita
jättä, Cuin ei niin carwas ojedanet kättä:
Mut costea wuoro käändy niitten pääl,
Cuin dikian uscon turmelewat tääl.

92. Niin tohti H^Erran costo tulla suus-
rex; Sill caikes maas on tullut pahay juus-
rex, Yc uscotoin, ja suur suruttomus, Ja
synnin walda, mones paatumus.

93. Ann järjstysten tunnosas sijs alca,
Et's wältäisit täs synnin towan palean:
M' ajattel meill' selwä oppi on, Ei ole rans-
gaisturijn ansion.

94. Sill cost' on oppi selwä, mahdat
tanda, Cay kertaisesti hedelmitä anda, Sun-
leiwikästäs edes uscosa; Ja tehdä sanan,
cuin suo Jumala.

95. Ja käännny paastol, itkul, murhel suus-
rel, Armon istuimen, uscol, lange juuret:

Käy ulos leirist hänen tyköns nyt; **Euin**
cuoleman on ceuan karsinyt.

96. Lähd ulos leirist häändä seuramahan,
kyll synnin orjan olet ceuan laahan: Hän
armahda, ja anda armon full, Eose oiki-
aan parannukseen olet tull.

97. Mutta cuix täs synnit wallikewat aina,
Niin sinun tietos costor enä paina; **Euin**
nistey, iote ei ole tietänet, Waan cuiteng
pahoin ikens kättänet.

98. Tee parannus ja älä seura niitä, **Euin**
suruttomast aina elä pyytä: Ah riennä,
riennä, **S**Erran pelwosa, **Euin** Duomille
ombi tulewa.

Esai. 13: 6, 7, 8, 9.

Walittacat että **S**Erran päivä on
juuri läsnä, hän tule niincuin häwitys
caictiwaldialda. Sentähden pitä caicti
kädet langeman maahan, ja caicti ihmi-
sten sydämet waipuman. Sämäästys,
tusca ja tipu pitä tuleman heidän pääl-
lens, heillä pitä oleman tuscan, niin-
cuin lapsen synnyttäväisellä, yhden pi-
tä toista cauhistaman, heidän caswons
pitä oleman punaisen niincuin tullen. Sil-
lä cazo, **S**Erran päivä tule cauhiaasti
wihaisna, julmana, häwittämään maa-
ta, ja siitä teloitamaan Syndiistä.

Herran Duomioista/

W. c. Ab Duomiot! jo täys 20.

v. 1.

SDi maailma woi! Tai ääni iong En-
geli yr edestoi: Woi, woi, woi
maan asuwij! (*) huutapi näin,
Se näky Europas mytt kånwån juur päin,
Cuin maan järistyres on tuhansin ain, Tääl
huckua tainn'.

2. Suur järitys on, Viel suuremb
cuin seikemån tuhannen luon; Jost Ilmestys
Kirjasa manitan canß; Ett maan järistyres
jäi niin cobdastans, Cuin seikemån tuhatta
nime: ja siin se lukit on kiin.

3. Mutt täsä on suur Maansjäritys, tu-
hansin catapi juur; Ja seikemån kertakin
seikemån tääl Jo tuhansin caatu: ja tuhan-
nen päääl: Woi woi sitä hetke, cuin kertopi
näin, Min tuhansin päin!

4. Al aiattel sijs, Ettei tämä Jumalan
costo oll' nijs: Jos ett sinä arwa mil' woi
se on oll', Niin on se yr cuiteng; jos kym-
menen tuol (**). Pääcaupungi liene, niin
kymmenes jäi, Sen järitys woi.

5. O järitys suur! Cuin seikemån ker-
taifest costapi juur: Cuin liieutta paicat ain
ymbärins myds, Cuin äkistä culista, täri-
stä tyds: Jong tele caickwaldias Herra
cuin woi, Hän paicat myds loi. (***)

6. O

(*) Ilmest. Kirj. 8: 13. (***) Ilmest. Kirj.
17: 14. (***) Ilmest. Kirj. 14: 7.

6. O iäristys sun! Cuih yhtenä päivä-
nä tapahdu juur, Ja samana päivänä yms
bärins käy, Niin ihonnet maan paicat: eik'
ihme täs näy? Ett nyt porton uscoisist hukkus
wat, waan Muut pelastetan.

7. Sill ubcaus käy Viel edellä muille,
ja jos et sitt' näy, Juur totista parannust:
ei Herra sdäst Sitt' omacan huonet: Eu-
ropan nytt pääst On costo kyll alcan: muil
waroituis siin, On tapahdun niin.

8. Siis käännny myös pois, Sā suruinen
Suomenmaa: ei Jumal sois Sull niin co-
wa rangaistust, älä sit' luul, Jos sinä nyt
käännyt juur Sydämel suul, Sek' iteul ett
huudol: Niin armahda wiel Jy Jumala
pääle.

9. Jos hyljät nyt pois Sun endiset syns
disi ja ilos, ett' wois Sun sydämmes mur-
hella ajattel pääle, Mik' iäinen costo sitt' se-
rapi siel; Cose ajainen rangaistus niin ai-
wan suur, Täs rundele juur.

10. Jos halulla niin, Täs Jumalan Sa-
nasa riput juur siin; Sen totuden euulet
ja vacastat ain, Ja ei pahail ulcoisil cor-
willa wain, Sen totuutta seurat, ja tuts
lit, ja siin Niin ripuisit siin.

11. Niin Herra sun myös Niin autta ja
pelasta syngiäs yds, Niist wainwoist cuin mail-
man loppulla käy, Cose ei epäuscoisil paranz
nust näy: Ih tule siis uscoon, ja rucoile,
niin Sun armo saa siin.

Ja sillä hetkellä tapahdui suuri maan järitys, ja kymmenes osa caupungista langes maahan: ja siinä maan järitykses tapettin seitsemän tuhannen Ihmisten nime, ja ne muut hämmästyit, ja annoit cunnian taiwan Jumalalle. Se toinen woi on edesmennyt, ja cato, se colmas woi pian tule.

Colmas Witsi.

Ylös Rehoitus yhteisiin ja erinomaisiin nöyriin rucourtiin / Huones cunnisa.

Parannuksen hengityksensä näinä HERRAN Duomion aiona.

W. c. Ab HERRA elä wihasas, ic.

v. I.

Sus ylös suuri Suomenmaa Juure hartaan rucoureen, Ett sä pelastust muutoin saa, Jo tule caturukseen, Ettis olet caurwan laimin lyön Sen nöyrän rucouren työn, Jumalan palwellys:

2. Sun omas codos, huonesas, Sun perhes, lastes cansa, Sä asut riineuin kylmäs maas, Ett harjoituyellansa, Jumalifudes työtä tehn, Ett muitten harjoituxi nähin; Sill cocos maa on kylmit.

3. Eäs lapset ylös casawawat, Ei wanhemista oppi, Mist' esicuwaa saanewat? Ei lapses turhast noppi, Nyt esimereci cummyngan,

Jumalata rucoilemaan, Quin huoneis laiz
min lyödän.

4. Minulla täsä jocainen Kiruhta työhön
cohta, Ja ruumill pyytä einehen, Waan
sielu näändy mahta: Zuur coco päivän ruus
min työs, Nijn eletän kuin pimiäs yös, Waicf
Evangelium paista.

5. Etts curja, luondocappalet Nijn annais
nälkää kärsi, Quin Sielus ain hellittämät:
Ei hengen elo werso, Taincaltaisesa elämäs,
Ei lapses myös manayes, Nijn ylöscaswa,
HERRAN.

6. Cosc ehtol waka täytetän, Nijn cohta
sängwyn lange, Christillisys häwitetän, Näin
surtias elos sängen; Nijn polwi polweld
paatunet, On lasten lasten sydämet, Quin
rucous on puuttun.

7. Ei auta sanan cuulo niit, Quin su-
ruttomast elä, Quin ei oll sydän sytynyt,
Rucouyngan wielä; Waan turha meno,
Kirous, Ja riettais puheis pahennus, Nytt
monet huonet täyttä.

8. Ne arkio synnit cotona, Mond' eades
tureen paina, Ja juhla synnit tambana, Ne
sitten seura aina, Zuur ike Kircon käymi-
ses, Yr juomar istu palates, Eus hecumas
ta wancka.

9. Tai hedelmä on maacunnas, Ettei oll
rucousta, Nytt isecungin satamas, Eif ndy-
rää anomusta, Ett HERRAN Hengi halliis
Ja synneist poses walliis, Zuur hartaan
parannureen.

10. Sentähden jumalattomat, Totuutta
wa

wastan paisu, Ja HERran pelcoo pilcarwat,
Weisawat woiton weisu, Ettei he mistän
tottele, Niin paha Hengi wiettele, Heit
HERran Duomioit wastan.

11. Jo synnin mitta täytetän, Kyll mones
paicacunnas; Ja waicf jo costo näytetän,
Niin mones myös maacunnas, Ei herä cui-
teng surutoin Ja synnin wallas uscotoin,
Wiel hartain rucourijn.

12. Sä sanot cuca ombi se, Cuin ei wiel
maates siuna? Niin härkä teke tungiolla,
Mutt sinä syndisuuna Cuin olet ollut cau-
wan jo, Etks parembata kijoost tuo, Cuin
järjetöinen eläin?

13. Joca myös maata mene noin, Ett
lepo sial huoca, Sen eläin teke järjetöin,
Ett ombi saanut ruocaa; Waan muista ett
sull Jumala On uöyrydesä palwella, Juur
aina caikest woimast.

14. Ah häpe aina maatesas, Cuin ett sä
jocapäiwä, Juur lange nöyräst polwilles,
Etks olet ylös käywan Nuringon nähnyt jär-
jesäs, Ja terwen ruumis, jäsenes; Niing
luoja cunnioitetan?

15. Eicf Raamattu sua opetta, Ett ahne
izens siuna, Ja HERran cuiteng wi-
hoitta (*) Niin elä firottuna, Sill laki
caicfi firoile, Cuin lain töisä ferscaile, Eicf
nöyräst armoos eki.

16. Ah surkiaan huolimattomut, Nyt HER-
ran armon töistä! Ah cowaa cowacormaisutt
Juur syngenden öistä! Ei ihme ol jos Ju-
mala
B 2
(*) Psalm. 10:3.

mala Joukellans meitä tarcotta, Eose HErran pelco puuttu.

17. Ei se ol' kieltu vuotellas Myös nöls läkin aurhuuta Ja listtä HErraas Jumalaa, Waan cuin ei ole muuta, Sull wiel Jumalan palvelust, Cuin kylmäfiseoist siunaust, Nijn oikia nöyryy puuttu.

18. Se cuin täs pelkä Jumalaa, Se myöndy rucourijn, Ett nöyräst polwill langeta, Hartaihin anomurijn: Ei yhteisesti ainoast (*) Waan itzelläns wiel usiamast, Salaisest HErran edes. (**)

19. Jos HErran pelco olis maas Nijn täs ei olis estet, Sel' cotonas ett niitullas, Sä rucourijn päästet, Jo olisit sun castesas, Ett aina halus liicumas, Kerjäsit HErran armoo.

20. Ah cuinga monda häpe wiel Nöyryttä HErran edes, Ei mailma suld syndi tiel, Eic' myöskän auta hädäs: Mutt haras nöyry rucous On mailmalle eauhistus, Egyptiläisten tawal. (***)

21. Se hengellinen Sodoma, Ei häpe syndi tehda, kiroilla, wanno, juopua, Waic' caickein juuri nähden; Mutt Jumalata palvelella Cotona, se on pilckana, Hengellises Egyptis.

22. Nijn meidän HErram Jesurem On ristinnaulitt aina (***) Jumalattomild tä näpän; Nijn syndi alas paina Yht suru toinda cansaa; waan Cuin HErran duomiol temmitaan, Ei ole wastausia.

23. Se
(*) Matth. 18: 19, 20. (***) Matth. 6: 6.
(**) 2. Moos. 8: 26. (***) Jhm. R. 11: 8.

23. Se cum täs häpe Jesusta Ja hänen
pyhää sanaans, Eick rohken sitä seurata,
Waan culke syndist wanaans, Niin JEsus
häpe sitä myös, Wijmein wanhurscan duo-
mion työs Viel hänen Jsäns cunnias. (*)

24. Silloin he julki huutawat, Juur wuo-
ril euckuloille, Langetcan päällem laekamat,
Se paleka ombi noille. Sijs racas Sielz
tänäpän, Jumalan pelcoon nöyräst rienn,
Ja tottel hänen tahtoons.

25. Viel sano röyekiä pilckasa: Jos pol-
wil' aina macan, En elatusta siitä saa. Ah
pilckamasta laea; Sill ett sä tied' jos tar-
wiket, Enämbä cum jo tarike Jumall' sull
ennen tehdyist.

26. Etts tied' jos saat wiel' sitäkän, Sun
synneisäsi nautit, Waan jos käyt armoa ker-
jämään, Niin coston myöndy tauti: Etts
tied' jos wuorten rotcoihis, Viel epäillys
is hudaisit, Pelwoos ain' cumartel' sit.

27. Allä sijs suostu pilckoihin, Sä myön-
dywäinen Sjelu; Eik' pilckaitten siteisijn,
Quin helwertijn on nielu; Waan seura Sa-
naa Jumalan, Ja lange nöyräst polwil
waan, Täll' wielä armon ajall'.

28. All ajattel: jumalikus Ei autuutt an-
sait taida; Sentähden on suruttomus Jhe'
hywä synnin laidall; Sill tämdn pääl on
wastaus: Ei ansaitz jumalattomus Myös tai-
wast, waan sen liekin.

29. Quin pala ijancaickisest Juur HEr-
ran wihast suurest, Sen duomio otetan sull
läst

läst Tuur sinun omast huulest (*) Etz wis
hat wielä pyhyttä (**). Sill synnin himo
hyppyttä Sun sydämetäs, wastoin:

30. Mutt tiedä ett Jumalitus On tar-
pellinen aina Ja ruousten harjoitus, Cuin
HERRa armoo laina, On walituil ain pa-
ras työ (***) ; Mutt röykeä tiellä ewäns
syö, Isäisest caieki puuttu.

31. Jumalitus täs rakenda Jesuren an-
sion päälle: Yht iäist huonet perusta, Cuul-
jaisudes mäellä (+): Waan jumalatoim san-
nan pääl Huonettans nyrhi joca sääl, Se-
eukistu ja caatu. (++)

32. Jumalitudel tosin on Wiel lupaus
myös jalo, Jk Jumalald cuin caie on luon,
Veriä tairwan talon: Lupaus ajast nykuisest,
Ja wihdoin myös tulewaisest (+++), Waie
HERRan sulast armost.

33. Jumalitet wiel pelasta Myös HERRa
Tuusaurist (S), Ja caieist synnin pauloista
Mailman combasturist (SS); Wiel HERRa
omans armahda Cuin jumalitudet harjoitta,
Ja eroituyen teke. (SSS)

34. Ann mailman täs pilcata, Ot tämä
risti päälles, Ja elämätäs paranna, Tul-
oikial Armon tielle, Ja ruoile, cuins hangi-
het, Jumala myöndä sydämet Cuin hänelä
armoo ehi.

35. Ah

(*) Matth. 12: 37. (**). Joh. 3: 19, 20, 21.

(***) Luc. 18: 1, 7. (+) Matth. 7: 24, 25.

(++) Matth. 7: 26, 27, 28. (+++) I. Tim. 4: 7,

8, 9. (S) 2. Petr. 2: 9. (SS) Ilmest. Kirj. 3: 10.

(SSS) Mat. 3: 17, 18.

35. Ah Jesu armahd lasten pääl Tuin
castwa ohdakeiri, Ja sytyt Herran pelco wiel
Tee Sielui myöndyneiri, Ynn' lasten cans
rucoilemaan Ja caicki puuttens anomaan,
Aut' racas Jesu, Amen!

✱ ✱ ✱

Psalm. 95: 6, 7, 8.

Tulcat, cumartacam ja polwillem
langettam, ja maahan lastetam HER
ran meidän luojam eteen. Sillä hän on
meidän Jumalam, ja me hänen elatus
cansans, ja hänen kättens lauma: tänä
päin, jos te cuulette hänen ämens. Tijn
ältät paaduttaco Sydändän.

Rom. 1: 18.

Sillä Jumalan wiha ilmesty Taie
wasta caiten ihmisten jumalattomuden
ja wäärysten tähden, jotca totuuden wää
rydes pitawät.

Ilmest. Kirjan. 14: 7.

Peljätkät Jumalata ja andacat hä
nelle cunnia: Sillä hänen duomions het
ki on tullut: ja cumartacat ja rucoileat
sitä, joca taiwan ja maan ja meren ja
wesilähtet teki.

I. Tim. 4: 7, 8, 9.

Sarjota sinuas jumalisuteen. Sillä
ruumillinen harjoitus wähan kelpa: mut
ta jumalisus on tarpellinen caitis asiois,
jolle on setä nykyisen että tulewaisen elä
män lupaus. Tämä on totinen sana, ja
caiketi mahdollinen wastanotta.

Ja teidän pitää jällens sitä vastaan
 naktämän, mikä eroitus on wanhurscan
 ja jumalattoman waihella: ja sen wai-
 hella, joca Jumalata palwele, ja sen joca
 ei händä palwele.

Neljäs Wirsi.

Wielä muista ajan merkeistä.

W.c. Cuzu Christus caick tygön tulan 2c.

v. 1.

T Dudu jo syndinen catumypeen, Ynn ar-
 mon halunn ja rucoureen; Sill HEr-
 ran costo se alca, Cuin suwella cuu-
 lui mones paicas Uckoisen pauhinal: tätä
 aicaas Sijs tutki ja synnin palekaa.

2. Uckoisen tuli on polttanut Mond luon-
 dseappalet hucuttanut, Surwen suloisel a-
 jal: Ei järjestäns cuiteng siel turmellut, Waan
 siel ja tääd niistä walinnut, Laitilan pitä-
 jän rajal.

3. Oles' senealtasi ennen cuul? Ong
 niin iso lucu sun mielees tull? Yhdesän kym-
 mend wohra, Siel yhdes laumas hucutet-
 tin, Colm' kymmend nauta myös turmeldin:
 Jote caicki tules hohra.

4. Ja wielä sengin ylihen, Sill en mä
 caickia nijmittän; Cose lewol olit ollet; Cuin
 HErran wiha lyö eldimi, Tijn curitus
 tarcoitta ihmisi, Waic ei siit caicki huollet.

5. Yr nabur cuiteng cuin säästettin, Ja tä-
 stä wahingost päästettin, Kijtoyen kircos teli,

Ja

Ja andoi arvon waiwaisil; Niin ndyryttä
wika uheauxill, Cuin muutoin on myöndy-
wä wäki.

6. Niin Turun tyköndä tuli nähtin Cuin riis-
hi ei caucan sytytetin Ukoisen tuleld aiwan:
Ja Linnan fälttil yhdel eräl Cay hewoista
catui tanderel: Mäeks uheauxen waiwan?

7. Viel Euran Kirckoon tuli sdyre,
Siel taulun turmele: muutoin piere Pel-
wolla monis paicois: Jos ajan merckia ha-
waihet, Niins enämmin wielä löytänet, Nais
wijneisis ajois haikiois.

8. Mexiös yr tulinen luodi tule, Waic'
ei se ketäkän turmele, Niin on se cuiteng
julkki: Ett se on ollut myöskin suur, Cuin
cui se täysinäns ombi juur, Jong peräs
pyrstö culkki.

9. Sen pyrstön vääst, joc pitkäldä Cah-
kymmenen sylvä seuraele, Nyt palion kipi-
nit kawi, Cuin wäkewäst walkian waara-
sta: Yr laecanan cocoinen tuli loista, Cuin
luodin wierestä lewi.

10. Se walaise niincuin päiwällä, Waic'
fello cahdexan ehtolla, Eds Ruokin wal-
dacunnas: Sauwu niist kipiinist jälken jää,
Cuin caikild oli juur nähtäwä, Sijn Wes-
yön myös maacunnas.

11. Uain SXRan kasi on nähtäwä
Set' haastamisel ett' liekillä, Säteillä ja
myös sateil; Cuing' wäkewät satet Suo-
men maas, On suwella ollut liickunnas;
Muutamis cowill' rakeil.

12. Puolan maas kymmenen peniculmaa,
Rake

Rakehid turmeldin laihon maa, Ei niittä-
must ollut siellä: Mond iammast ne raket
myös cuoletti, Ja acfunat caupungis suret-
ti, Ja cusa lijkui wielä.

13. Sill' canan munan cocoiset Ne löhtö-
tin olewan culmalliset, Maa lumi waleoiseri,
Eul niiktien alas langetes, Suuret raket on
uhcaures (*) Sen jälken maanjäristys läxi.

14. Mond muut esimercki ol' wimeis wuon,
Euin coston ajan on myötäns tuon, Eks
syndinen pelkä wielä? Ett Jumal syndiä
rangaise Euin pahat tecos juur ansaike;
Eks käännny armon tielle?

15. En enä mahda näit nimitel, Sill ei
mailma nyt ihmehtel Sen caicki waldian woi-
maa; Eik uhcaust pelkä surutoin, Waan
ylöncakel on uscotoin: Eik ikens cosean soima.

16. Waan toisten päälle ain cakele, Miel-
hywisäns ikens kerscaele, Ett hän on wielä
säästet, Ett ne on mualla tapahnutet, Ja
ei ne ol' häneen ryhtynet, Mutk syndinen ei
niijn päästet.

17. Jos ei sull costo wiel ole tull, Waicks
elät synnissä täwdel suul; Kiroilet, wan-
not, petät, Juowut ja wäärystet ilo-
set; Niijn tiedä ets coston estämät Juur
omaan helmaas jätät.

18. Ei se ol' enä caucana, Se kytä ja on
sull tarjona, Ellets synnistä luowu: Euin sa-
lainen tuli helmasa Se kytä ja lewi ain sala-
sa, Ja wiimein poltta wuowa.

19. Sill omat synnit ne kytet owat, Euin
Jumalan coston päälles tuowat Ja sytyttä

(*) Jlm. Kirj. II: 19.

H. E.

Herraan vihaan; Siis laika syndinen orju-
dest, Itkidist tarvoist ja huorudest, Euin hel-
vetin saatta pihaan.

20. Jos caicki kiroiljat huckuisit, Caick
uomarit maasa tucauisit, Caick pettäjät
ja myös wäärät, Caick huorintekiat up-
poisit Maan poween, warcat myös mu-
seruisit, Ja weristen wicain sääret.

21. Nijn peltän, ett' surembi järistys
Ei olis ollut, ei wäristys: Sill nämät
surkiat synnit, Sen puhtan opin all hallikes-
wat, Ja tuhansin luguin wallikewat: Eik
parannuren kynnet.

22. Siis aiattel mikä loppu tule, Ellet
sä Jumalan Sanaa euule, Ja caikist syn-
nist laika, Myös snä suruinen Suomen
maa: Ei eoco syndinen Sodoma, Nijn sur-
maans ajann' taca:

23. Nijn monda aicaa hecumasans, Euin
nyt maa puoletoin synneisäns; Heit pian co-
sto särki: Waan jinu on Herra kärsinyt
Mond aicaa ja ei ol' wäshnyt: Ja aica
on jo tärcki.

24. Ei cuitengan euulu wiel parannust;
Waan monesa paicasa pahennust, Sill liha
kylt pahudens peittä, Nijn caurwan euin sitä
suositellan, Waan euin jo julkifest nuhdellan,
Nijn pahemmay ihens heittä.

25. Ah aiwan harwat totuuden suo, Joc
rackauden ain myötäns tuo, Euin Sana
junn sydämeen lange: Mond muuta pahan-
nust aina euullan, Nijn rangaistusten ata-
tullan, Lämhimäst cowaan hangeen.

26. Sä

26. Sä sanot o surutoin syndinen, Cuin
caiken tietos panet sühen, Ett' sydämes ai-
na paatus: On ennengin maan järisty-
öll, Ukoisen walkiat myös nähdy waaroil,
Waičk Lisabon nytt caatus.

27. Nijn Pharaos sydämens paadutti Ja
tapaturmaiser uscotti, Nijs tulles rangai-
sturis: Waan wijmein HErran käsi näh-
tin, Mond hucutust ulos seisottin, Paatu-
neis wastauris:

28. Mutt joca täs merkise totuutta Ja
pelwolla eki autuutta, Ei se näit cako plön:
Sill endiset maan järistyhet myös, On HErr-
ran kädestä coston työs: Waičk tulikin
polta kylän.

29. Sit' enämmin cuin juur tairwasta Lyö
walkian alas: Ach waiwaista! Cuin ei
wiel costoo tunne, Ei pelkä HErran duo-
mioita; Waan nijn cuin Egyptiläisten noita
Muit myös nucutta uneen.

30. Wähäs se ajallinen olis, Ei siit wiisat-
can paljon huolis: Mutt että duomion eteen
Nijn monda sielu wedetän, Ja suruttomudes
ennätetän, Se hirmuifest käy kateen.

31. Ja et näis duomion merkit lie, Cuin
nijneuin paula caiccki wie Wanhurscal duo-
miolle, Se mahta peljättä syndisi Ja au-
tuudens peräten unhottawi, Wijpyisäns syn-
nin suolla.

32. Cuin Jumalan Sana toteen käy, Nijn
mones paicas eik' parannust näy, Se on yr-
surkia meno, Maan järitys tapahtu mo-
nes

nes paicas. On JEsus sanonut (*); surkiaan
aicaas, Siis ajattel niscä keno:

33. Ihmiset, eläimet hukkuwat, Eriin
julkiset SEKran duomiol owat, Maan
jristys yhten päiwän, Mond walda-
cundaa jo liicutta Wiis kymend tuhatta
cuoletta, Jääneild pois otta leiwan.

34. Ong suuremba maan jristystä oll?
Cuin caidijn ulottu duomiol, Ja duo-
mion uhcaurel: Ong wedet nijn pauhañet
mones maas? Ong walkiat nijn poltanet
pauhinas? Wiel muitten waroituxel.

* *

* *

* *

35. Sä uscotoin waadit wiel enämmän,
Jong tähden wirteni pidennän, Ja riin-
cuin liax lausun: Cay kymmend tuhatta
huonetta Turkin pääcaupungis poidetta, On
suurex costor paisun.

36. Ja ylihen cahdexas sataa wisist
On hukunut siinä ihmist; Colmkymmend
cuusi hetke, Tai Constantinopolin caupun-
gi Ol' palamas: suuri tusca tungi Heill;
cartanot tuhway kärke.

37. Parisis surwella Kirko paloi Cose uc-
koinen walkian alas waloi, Academia wielä:
Puolan maast myöskin kirjoitettin, Yr ky-
lä on uckoiseld poltet siin: Näit ei täs keno-
gän kiellä.

38. Wiel toises paicas myös samas maas,
Yr huone uckoiseld paloi taas Ja nelj' toist
kymmend henge, Siin yhdes huones hucus-
tettin, Cuin sanomist surwel harwaittin: Eick-
näist jo liicu kengän,

39. Holl-

39. Sollsteni usioist paicoista Myös ues
Toisen walkiast kirjoitta, Ett siel ja täällä
huonet Ja talot on ylösvalanet, X mies
myös ukoiseld käsitet: Hillit to pahat juonet.

40. Berlinist myöskin kirjoitettiin, Ett
myrsky tuulet sytytettiin Ukoiseld Evelyn paicka:
Jost wiisi huonet palanut on, Tels' henge
euolliar lyöty nuon: O aica monel haikia!

41. Hannoverist sanoma nimittä, Ett
walkian wahingo sytyttä, Wiis colmatt-
kymmend huonet, Kirko ja Schoulu myös
paloi siel: Näin mennen surwiset ajat wiel,
Mond esimercki on tuonet.

42. Nyt tänä aican Tammi cuus On
myös wiel tapahtun asia uus, Ett ukoisen
walkia talwel, Danmarkis Kirkon torninens
On ylös poltanut ehtol ens: Eks tahdo
HERRaa palwel?

43. Cuin ajat muutta, ja talwellokin Su-
wisel lämbymäl pitä fiin, Lain duomion
ajan merkij: Siis viennä o syndinen cas-
tumyeeen Ja oikiaan elämän parannuyeen;
Sil aica tule tärkij.

44. Viel Pyreneisten wuorista Yr tulis-
nen syöry warusta, Alkamaan liekin wuorta,
Cuin ennen ei ole siinä oll; Waan nyt on
äkist syttynyt tuol, Awaman callion cuorta.

45. Viel walkian wahingo isos Cairos
On yöllä lewittän surkian airons, Ett kym-
menen tuhat huonet On siinä coht ylös
palanut, Ja liki colm' tuhatta surmannut
Jhmistä cowal tuonel.

46. Danmarkis cahderan huonetta On pa-
lanut,

lanut, eako surkeutta! Tuus lasta ylös paloi;
Nijn Herran monella tavalla Costons näyttäpi
maan waiwal, Womans kädellä jaloll.

47. Nijn owat wirrat myös liickunet Ja
suwisel ajalla hirmuittanet, Caq kymmend
ihmist waihuis, Ja toiskald muutamet huos
net wei, Nijn wetinen suwi myös costor jäi:
Samburgi sijt sanomix taipuis.

48. Po wirta usiamman wahingon Nijt
mennen syryn on myötäns tuon, Coste Alla
pein wuorist lähte. Neltoist kymmend
henge on uppon siel, Ja elämit, muita
caluja wiel Tuo wirta alas nähtä.

49. Sitt Marras cuusa wiel enämmin
On kylia weden all jäänet siin; Ja yhdes
huones aiwan, Neltoist kymmend hen-
ge on huckunut; Sā syndinen olet wiel
nuckunut, Waick muut jo kārsi waiwan.

50. Ja Joulun edel on suojal taas Sijt
sulatust lumest Switzerin maas, Juur suu-
ret wirrat tullet: Coste äkistä wuoril sulatet-
tin Se nykyinen lumi cum oli siin, Mond
ihmist siin on cuollet.

51. Yhderän toistkymmend mylly wei, Colm
kymmend sildaa maahan löi; Caq ihmetöitä
Herran! Ja herä näist merckeist jo syndi-
nen, Caq costo tule juur hirmuinen, Luos
wu jo sunnist kerran.

52. Pilatus hirmuisen työn teki, Coste ihe-
misten werellä seciitti Galilealaisten uhrit,
Ja sengin JEsus niin selittä Ett parannus
per sen muil liittä, Ja sinä wiel caick pois
tuhrit.

53. Eose Silohan torni maahan löi Eah-
derantovist waan euoliay wei, Nijn Wa-
pahtaja sano: ellet te teitän paranna
Eijn te caic' huckan tuletta, Eak paran-
nust hän ano!

54. Waan nyt esimerkki on hirmuiset,
Jote' caic' ei cuiteng' wiel julistet; Sill
HERa uhca aina: Ja jote' wiel' julki ju-
listetan, Nijn mailmald caic' ylon eahotan;
Syndi näin sofiat paina.

55. Euin ei ole armo sydämes, Nijn mail-
ma juurtu ain pahudes, Ja käändemys on
caucan: Waan ne euin tulewat armon-
tiel, Wiel hurscommar he tulewat siel: Ah-
käännny jo ihmis raukka.

56. Tul HERan pelcoon, wapistukseen,
Ets wäldäisit cowan rangaistuksen, Euin sy-
nin surkiasit costa: Ja useo Saman totuut-
ta Ekimään oikein autuutta; Sill JEsus
sun on ostan.

✱

✱

✱

Esa. 30: 30.

Ja HERa cuulutta cunniallisen ä-
nens, että hänen cocoitettu kääswartens
nähtäisin, wihaisella haastamisella, ja
culuttawaisen tulen liekillä, säteillä wäke-
wällä satella ja rakehilla.

Esa. 66: 15, 16.

Sillä cago, HERa tule tulella, ja
hänen waattens owat nijncuin tuulis-
pää; että hän costais wihans hirmuisu-
des, ja rangaistuksen tulen liekis. Sillä

HER-

SERra on duomitsepa tulella, ja mies
callans caiten lihan, ja **SE**Xralda ta-
petuita pitä paljo oleman.

Ilmest. Kirj. 16: 18.

Ja änet tulit, ja pittäiset ja leimauret: ja suuri
maan järästys tapahtui, jonga caltaista ei ole
ollut sitte cuin ihmiset tulit maan päälle, sen caltai-
nen suuri maan järästys.

Luc. 13: 1, 2, 3, 4, 5.

Ja olit muutamit sillä ajalla siinä, jotca ilmoi-
tit hänelle Galilealaisist, joiden weren Pilatus oli
heidän uhreins cansa secoittanut. Ja **IE**sus wa-
stais, ja sanoi heille: luulettaco että nämät Galile-
alaiset olit syndiset caickein Galilealaisten suhten,
että heidän taincaltaisia täydyi kärsiä? Ei suingan
sanon minä teille: Waan ellet te paranna teitän,
niijn te caicci niijn hukkan tuletta. Taicca luuletta-
co, että ne cahderan toista tyysiendä, joiden päälle
Silohan torni langeis ja tappoi heidän, olit wi-
alliset caickein ihmisten suhten, cuin Jerusalemis
asuwat? Ei suingan sanon minä teille: Waan ellet
te paranna teitän, niijn te caicci niijn hukkan tuletta.

Wides Wirsk.

**Jumalan waldacunnan edusta ja
Jumalan Lasten turwasta.**

W. c. Ah cungan cultenen re.

v. 1.

Iesu armelijas, Ota nyt olalles Ne
radolliset lambat, Cuin heicwt on ja
rambat: Su majoihins niijt saata,
Ettei ne myös täs caatta.

2. Coste wihan myrsky käy Eif apu mie-
stän näy, Nijs surkioisa waiwois, Ja wis-
heliäisis aiwois, Ann lastes tulla rauhaan,
Waiet costo jo on pauhan.

E

3. Ja

3. Ja erit synnistä Babelin wiioista, Et-
tä he coston wairwan Wäldäisit: yhteen
laiwaan, Sun lastes cansa käännys, Eik
rangaisturis näännyis.

4. O JESU laupias Ota ain olallas, Ne
tuin myös vielä herä, Wältämän tietä
wädrää! Sun armos owi awa Monelle
yhtä haawa.

5. Sun mieckas teräwä, Sydämet he-
rättä, Eose HERAN pelco coitta, Ja Sa-
nan usco woiitta Maalliset sydämetkin, Eus-
leman armon rekkijn.

6. O JESU armoinen Armosas suloinen;
Eee hengellinen rauha, Ennen cuin costos
panha, Sun lapses yhten lijtä, Ett woiwit
HERA kijtä.

7. Sill waldaeundas myös Lähesty co-
ston työs, Sür HERAN pelco aica, Sijt
cowat rinnat halke, Cuin HERAN woima
nähdän Niin kijtetan sentähden.

8. Jumalal ainoa, Täs olcon cunnia:
Sill ei ne epähuomios, Waan HERAN
hurskais duonnois. On tapahunet ainwan:
Hän woi sek' maan ett Taiwan.

9. Woimallas lijeutta (*), Ja ihmeit
waicentta: Sijs kistos hänel olcon Ja loy-
pumat ain tulcon, Juur hänen waldans
suurey Jhäisten majain juurey!

✕

✕

✕

Ebr. 4: 11, 12, 15, 16.

Niin ahkeroitcam sijs sijhen lepoon tulla, ettei
jocu sijhen epäuscon esicuroaan langeis. Sillä Ju-
malan Sana on eläwä ja woimallinen, ja terä-
wämbi cuin jocu caxteräinen mieckä, ja runge kää-

(*) Hagg. 2: 7, 22.

pirze,

pitze, 2c. Sillä ei meillä ole se ylimäinen pappi,
joka ei taida meidän heikouttam armahda, waan
se joka caikis tiusattu on, niincuin mekin, cuitens-
gin ilman synnitä. Sentähden käytäm edes uscal-
lurella armon istuimen tygö, että me laupiuden
saisimme ja löydäisimme silloin armon, cosca me
apua tarwittemma.

Ilmest. Kirj. 15: 3, 4.

Ja weisaisit Mosexen Jumalan palwelijan wirt-
tä, ja caritzan wirttä, sanoden: Suuret ja ihmel-
liset owat sinun tecos. **HERRA** Jumala caickiwal-
dias: oikiat ja totiset owat sinun ties sinä pyhäin
Cuningas. Tuca ei pelkä sinua **HERRA**, ja sinun
nimes ylistä? sillä sinä yxinäns pyhä olet: sillä caicki
pakanat tulewat, ja sinun castuos edesä cumartawat
ja rucoilewat, että sinun duomios julistetut owat.

Cuudes Wirsi.

Ylöstehoitus Hengelliseen ylös- herätykseen.

W. c. Ettös ole ihmis parca 2c.

b. 1.

SErä Sielu! cuinga tauwan Tarhan
sauwan Maates pidät kädessä, Ja
et armon tietä culje Ulos sulle Coto
syudi powestas.

2. Herä, nouse, ylös carca Niincuin ara-
ca, Joca pelkä wapise, Eikä wijwy sin cuin
muoli Sydänd muoli, Turwan tygö palene.

3. Tlyt on jouzi jännitetty Weny-
tetty, Surman nuolet pandu pädäl,
Cadottamaan walmistetän Tarcoitetän,
Miris wijwyt surman sdäl?

4. Luowu unest suruttomast Murhetto-
mast, Ettes langeis cuolemaan, Toisen tien
sull

full arms näyttä Tuin se löytän, Elon an-
da armian.

5. Sydämen pois synnist wäändä Useos
Käändä, Lygö HERRan Jumalan, Wael-
damaan HERRan retki, Zoca hetki, Wältä
pahan cuoleman.

6. Armon elo sytytetän Wiritetän Sydä-
mesä palamaan, Wapahajas Jesuxesa
Suloisesa, Armon tietä cullkemaan.

7. Sielu sans: palatesas, Turwatesas,
Anna meille anderi Caieki synnit, suuret, pie-
net, Cuormay jäännet Tuin on tullet canderi.

8. Tee meil hyvin Jesuxesa Suloisesa, Miill
me sinul uhramme, Meidän huuldem mullit
aina, Armos laina Et me Sinu, kistämme.

9. Velast waarwist ijällisist Hirmullisist,
Aieki häijyst cuolemast. Temba meitä ulos
surmast Tapaturmast, Iä päästä meit
pahast!

✱ ✱ ✱

Psalm. 7: 12, 13, 14.

Jumala oikia duomari, ja Jumala joca jocas
päiwä uhca. Ellei he palaja, niin hän on miec-
kans teroitanut ja joutzens jännittänyt, ja tarcoit-
ta. Ja on pannut sen päälle surman nuolet. Hän
on walmistanut wasamans cadottaman.

I. Cor. 15: 34.

Ulosherättät hurscasti, ja älkät syndiä tehkös.
Sillä ei muutsinat Jumalasta mitän tiedä.

Eph. 5: 14.

Heräjä sinä joca macat, ja nouse cuolleista, niin
Christus sinua walaife.

Hos. 14: 2, 3.

Käännä sinuas Israel sinun HERRas Jumalas
lygö; sillä sinä olet langenut sinun pahain teois-
tähs

tähden. Ottacat teillen nämät sanat, ja käändäkät
teitän JEKran tygö, ja sanocat hänelle: anna
meille caicki synnit anderi, ja tee meille hywin, niin
me ubramme sinulle meidän huuldem mullit.

Seikemäs Wirsi.

Sen Herätetyn Sielun rienda-
minen Jesuren tygö.

W. c. Cuzu Christus caick tygön re.

v. 1.

Jesu mailman Wapahtaja Ja tussis
paras pelastaja; Euin caicki tygös
cukat, Euin työtä tekewät murhesa,
Ja raseaisa rasituyisa; Sieluin autuutta ehit.

2. Eas suloinen JESU minun puoleen,
Sill aiwan raseautettu olen, Mun syndini
niin paina; Mä työtä teen ja waikeroihen,
Sun armos perän ikäwöihen, Siis minul
armoo laina.

3. Jo armon olisin löytänyt Jos aina olis-
sin ekinyt, Tuur wagal sydämellä; Mut
mailman huwitus tydytti, Mun sydämen
ain; ja sälytti Mull cuormaa synnin tiellä.

4. Siis olen rasitet hirmuisest, En eritä
woi nyt synnin tiest, Siis sinun tygös tu-
len. Pääst synnin siteist irrallen, Ann andex
JESU minullen, Ealck joisa rickon olen.

5. Tee minua synnist wapari Werelläs
wiruta puhtari, Easstaisen sydämeni! Ann
usco JESU sydämehen Joll omistan Sinun
ihellen, Ja raeastan JEsureni.

6. Ah lähesty JESU minua, Sill en woi
tauwas sinua Ehi, ja tygös tulla, Niin
mon

monda siidettä pitä Eijn, Mun syndi on se
coittan pauloihin, Suo armos wiel minulle.

7. En woi, en woi, waick coettelen, Ah
lähesty JESU sydämeen! Sun armos owi
awa! Ett cuulen änes lähembänä, Ja sydä-
meni siit aukene; Suo armos wirwottawa.

8. Van' ikees päällen, mielellän Nyt si-
nun ikees candanen; Sill synnin ijes petti,
Ja saatti Sielun cadotukseen, Ja hyljäis eal-
lin lunastusen, Mun cuoleman alla jätti.

9. En armos ole ansainut, Waan wihan
surren cartuttanut, Mun päällen synneilläni;
Waan sula armos minul suo, Cuin syndisi
ehi, ja armon tuo Mull caikis siteisäni.

10. O JESU suloinen armeljas, All anna
minua langet taas, Mailman hurvitukseen;
Waan wahwista JESU totuuteen: Ol' apuni
alla siusauren Cautt' Henges waicutusen.

11. Nyt ripun o JESU sinusa, Ol' JESU
myös aina minusa Werelläs ostett' olen: Ett
elämän iäisen käsitäisin, Sun ansaitun au-
tudes perisän, Eose wihdoin täälä cuolen.

✱ ✱ ✱

Matth. 11: 28, 29, 30.

Tulcat caicki minun tygöni, jotca työtä teette
ja oletta raskautetut, ja minä tahdon teitä wir-
wotta. Ottacat minun iken teidän päällen, ja op-
picat minusta, että minä olen siwiä, ja nöyrä sy-
dämeest, ja te löydätte lewon teidän sielullen. Sil-
lä minun iken on soweljas, ja minun cuorman
on lewiä.

1. Joh. 2: 17.

Mailma cato, ja hänen himons: mutta joca
teke Jumalan tahdon, se pysy ijancaikisest.

Cabderas Wirsi.

Jumalan Lasten Kiitos ja uscon
wahwistus.

W. c. Sull Jesu mielest nöyrästä re.

v. 1.

Jesu! Jesu suloinen, Cuing Sinu'
mahdan kiittä, Sä Henges annoit
edestän: Mä mahdan yhteen kiittä
Mun sydämeni lastes canß', Kiittämään Je-
sus: uscostans Sen joca Siehu tehtön,

2. Cuing armon ovat maistanet, Jesuyen
werest callist: Sijn päästön sunnist löytä-
net; Viel racas Jesu wallis, Ett sinun
weres puhdistä, Mun aina sunin wiyoista,
Ja mielen udistapi.

3. Ett usco selwis sydämes, Tuur wah-
war uscalluxer; Ett racastaisin sinun ties,
Mun sielun wirwotuxer: Sill se cuin tiel-
läs waelda, Se aina lohduuxen saa Sill
Sinä olet läsnä.

4. Jos pimiäs laros waellan, Cuing Je-
sus on mun canßan, En pelkä silloin wai-
nojan, Hän otta olallensa: Sen radollisen
wahwistat Ja tuet, turwat, walistat Myös
taicki pimeydet.

5. Sinus en pelkä mitäkän, Jos coeo
mahan' häckuis, Ja wuoret wajois merehen,
Ja sunin orjat nuckuis, Jumalan duo-
luisis hirmuisis; Sill Jesuyeni haawat wijs
Ni ovat minun lihan.

6. Jos meri pauhais lainehdis. Ett siitä
pauhasta, Cuiß mäet, wuoret wapisis,
Ja

Za eukistuisit maasta : Nijn euiteng HERN
ran caupungi, Ei hämmästy täs tulewi,
Wirtoinens ihastapi.

7. Se caupung, jonga rakenda Etäwist
kiwist aina, Jumal eui wooret mirenda,
Lappilens woima lama. Ettei autuuttans
laimin löö, Cui ne joil maailmass on työ,
Jote' autuuns unhoittawat.

8. JESUS on minun callion, Za eukina
kiven paras, Hän on caick minun ansion,
Eu pelkä missän waaras : Cui JESUS mi-
nun wahwista, Za hengen woiman udistä,
Siis hänel kiitos olcon !

9. Mun Sielun HERAA kiittäkön Kus-
rousil ja weisull, JESUREEN ikens kiittäkön,
Mutuuden callil reikul ; Cull JESU kiitos
ainian, Kihetty HERAA Jumalan, Nyt ja
häissest ! Amen.

* * *

Psalm. 22 : 4.

Sinä olet pyhä, joca asti Israelin kiitores.

Psalm. 46 : 2, 3, 4, 5, 11.

Jumala eu meidän turwam ja wäkewordem. Joka
on seweliss epu tustiss ; Sentähden emme pel-
kä, jos wielä maailma hädäis ja wooret kesselle
meri wärisi. Waikka wielä meri pauhais, ja
lainehois, nijn ete siitä paubinsis mäet eukistu-
it. Sela, euitengin on Jumalan caupungi iha-
na wirtoinens. 2c.

Jer. 17 : 16.

Andacet HERALLE teidän Jumalalten canna-
ennen eui hän anda pimeyden tulle, ja ennen eui
teidän jaltan louctandu pimein woortin, nijn ete
te odoratte wäkeutta, ja hänen pirä sen re-
temän cuoleman warjoxi, ja
pimeydeni.